

The Holy See

PAPA FRANJO

OPĆA AUDIJENCIJA

Dvorana Pavla VI.

Srijeda, 22. siječnja 2025.

[[Multimedia](#)]

CIKLUS KATEHEZÂ: Jubilej 2025. *Isus Krist naša nada* I. Isusovo djetinjstvo 2. Naviještenje Mariji. Slušanje i raspoloživost (usp. Lk 1, 26-38)

U tekstu koji slijedi uključeni su i nepročitani dijelovi koje se također donosi kao da su izgovoreni.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljamo danas s katehezama iz jubilejskog ciklusa o *Isusu Kristu, našoj nadi*.

Na početku svog Evanđelja Luka pokazuje učinke preobražavajuće snage Božje riječi koja dolazi ne samo među stupove Hrama, nego i u skromni dom jedne djevojke, Marije, Josipove zaručnice, koja još uvijek živi u kući s obitelji.

Nakon Jeruzalema, glasnik velikih Božjih objava, Gabriel, koji u svojem imenu veliča Božju snagu, poslan je u selo koje se nikad ne spominje u hebrejskoj Bibliji: Nazaret. U to je doba to bilo mjestašce u Galileji, na periferiji Izraela, granično područje s poganima i njihovim nezdravim utjecajima.

Upravo tu anđeo donosi poruku potpuno novog oblika i sadržaja, tako da je Marijino srce zbog toga potreseno i uznemireno. Umjesto uobičajenog pozdrava „mir tebi“, Gabriel se Djevici obraća pozivom „*raduj se!*“, „*veseli se!*“, pozivom tako dragom svetoj povijesti, jer ga proroci

upotrebljavaju kad naviještaju Mesijin dolazak (usp. *Sef* 3, 14; *Jl* 2, 21-23; *Zah* 9, 9). To je poziv na radost koji Bog upućuje svome narodu kada je izgnanstvu došao kraj i Gospodin daje osjetiti svoju živu i djelatnu prisutnost.

Osim toga, Bog oslovljava Mariju imenom ljubavi nepoznatim u biblijskoj povijesti: *kecharitoméne*, što znači „Božje milosti puna“. Marija je puna Božje milosti. To ime govori da je Božja ljubav već dugo vremena nastanjena i nastavlja prebivati u Marijinu srcu. To ime govori kako je ona „gracija“ i, nadasve, kako ju je Bog svojom milošću, poput nekog klesara, oblikovao iznutra, učinivši od nje svoje remek-djelo.

Taj ljupki naziv, koji Bog daje samo Mariji, odmah je popraćen umirivanjem Marije: „Ne boj se!“, „Ne boj se!“. Gospodinova nam prisutnost uvijek daje tu milost da se ne bojimo te tako kaže i Mariji: „Ne boj se!“. „Ne boj se“ kaže Bog Abrahamu, Izaku, Mojsiju, u povijesti: „Ne boj se!“ (usp. *Post* 15, 1; 26, 24; *Pnz* 31, 8). I to govori i nama: „Ne boj se, samo naprijed! Ne boj se!“ „Oče, bojim se toga i toga“ – „I što činiš kad...“ – „Oprostite mi, oče, reći ću vam iskreno: idem gatari“ – „Ideš gatari?“ – „Dâ, da mi čita iz dlana“. Molim vas: ne bojte se! Ne bojte se! Ne bojte ste! Lijepo je to. „Ja sam tvoj suputnik“ i Bog to kaže Mariji. „Svemogući“, Bog „nemogućeg“ (*Lk* 1, 37) je s Marijom, on je zajedno s njom i uz nju, on je njezin prijatelj, njezin glavni saveznik, vječni „Ja-s-tobom“ (usp. *Post* 28, 15; *Izl* 3, 12; *Suci* 6, 12).

Gabriel zatim najavljuje Djevici njezino poslanje, dajući da u njezinu srcu odjekuju brojni biblijski odlomci koji se odnose na kraljevsku vlast i mesijanstvo djeteta kojeg ona ima roditi, koje je predstavljeno kao ispunjenje drevnih proroštava. Riječ koja dolazi od Boga poziva Mariju da bude majka Mesije, tako dugo iščekivanog Davidovskog mesije. Ona je Mesijina majka. On neće biti kralj na ljudski, tjelesan način, nego na božanski, duhovan način. Njegovo ime bit će „*Isus*“, što znači „*Bog spašava*“ (usp. *Lk* 1, 31; *Mt* 1, 21), podsjećajući sve i zauvijek da nije čovjek taj koji spašava, nego je to samo Bog. Isus je, naime, Onaj koji ispunjava ove riječi proroka Izaije: „Nije slao poslanika ni anđela, nego ih je sâm spasio. U svojoj ljubavi i samilosti sâm ih je otkupio, podigao ih i nosio u sve dane od davnine.“ (*Iz* 63, 9).

To majčinstvo duboko je potreslo Mariju. A ona, bistra i pametna kakva je bila, sposobna, naime, tumačiti događaje iznutra (usp. *Lk* 2, 19.51), pokušava razumjeti, razlučiti što joj se događa. Marija ne traži vani nego unutra, jer, kao što uči sveti Augustin, „*in interiore homine habitat veritas*“ (*De vera religione* 39,72). I ondje, u dubini svog otvorenog i osjetljivog srca, osjeća poziv da se potpuno pouzda u Boga, koji je za nju pripremio posebne „Duhove“. Baš kao na početku stvaranja (usp. *Post* 1, 2), Bog želi Mariju „sazdati“ svojim Duhom, tom snagom koja je sposobna otvoriti ono što je zatvoreno, bez prisile, bez zadiranja u čovjekovu slobodu; On je želi zaogrnuti „oblakom“ svoje prisutnosti (usp. *1 Kor* 10, 1-2) kako bi Sin živio u njoj i ona u njemu.

I u Mariji se budi povjerenje: ona je „svjetiljka s mnogo svjetala“, kao što kaže Teofan u svom *Kanonu naviještenja*. Ona se prepušta, iskazuje posluš, stvara prostor: ona je „od Boga stvorena

svadbena odaja“ (*ibid.*). Marija prima Riječ u svoje vlastito tijelo i tako se upušta u najveće poslanje koje je ikad povjereno nekoj ženi, nekom ljudskom stvorenju. Stavlja se u službu: puna je svega, ne kao ropkinja, nego kao suradnica Boga Oca, puna dostojanstva i vlasti da upravlja, kao što će učiniti u Kani, darovima Božjega blaga, kako bi ga mnogi mogli grabiti objeručke.

Sestre i braćo, naučimo se od Marije, Majke Spasiteljeve i Majke naše, dopuštati Božjoj Riječi da nam otvori uši, prihvaćati je i čuvati, kako bi pretvorila naša srca u svetohraništa svoje prisutnosti, u gostoljubive domove u kojima raste nada. Hvala!

Pozdrav poljskim vjernicima

Pozdravljam poljske hodočasnike. Ovih dana iskazujete posebnu zahvalnost svojim bakama i djedovima proslavom njihova praznika. Neka to bude prilika za izgradnju i jačanje novog saveza među naraštajima. Spomenite se, molim vas, u svojim molitvama također starijih osoba iz Ukrajine koji proživljavaju tragediju rata. Sve vas od srca blagoslivljam, a posebno bake i djedove!

U sklopu pozdrava talijanskim vjernicima

[...] Želim da znate da sam srcem uz stanovništvo Los Angelesa, koje je toliko propatilo zbog požarâ koji su uništili cijele gradske četvrti i zajednice. I nisu prestali... Neka Gospa od Guadalupe zagovara sve stanovnike kako bi bili svjedoci nade snagom različitosti i kreativnosti po kojoj su poznati u čitavome svijetu.

I ne zaboravimo napaćenu Ukrajinu. Ne zaboravimo Palestinu, Izrael i Mjanmar. Molimo za mir. Rat je uvijek poraz! Jučer sam nazvao, činim to svaki dan, župu u Gazi: bili su sretni! U njoj je 600 ljudi, u župi i zavodu. I rekli su mi: „Danas smo jeli leću s piletinom“. Nešto na što u posljednje vrijeme nisu bili naviknuti: samo malo povrća, nešto tako... Bili su sretni! Molimo za Gazu, za mir i za mnoge druge dijelove svijeta. Rat je uvijek poraz! Ne zaboravite: rat je poraz. A tko zarađuje na ratovima? Proizvođači oružja. Molim vas, molimo za mir.

Pozdravljam na kraju mlade, bolesnike, starije osobe i mladence. U ovim danima molitve za jedinstvo kršćana pozivam vas da zazivate Boga, Jednog i Trojedinog, za puno jedinstvo svih Kristovih učenika.

Svima moj blagoslov!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana